

Mõisamaja ei väsi üllatamast

Kui Evelin ja Anti Poolamets maale elama otsustasid asuda, otsisid nad piisavalt suurt maja, kus oleks võimalik edaspidi ettevõtlustki arendada. Et nad aga kolivad mõisa, millega saavad kaasa hulga imepäraseid aardeid, oli tõeline boonus.

TEELE ÜPRUS
teele.yprus@ajaleht.ee

“See on pöörane, missuguseid leide siit välja koorub,” ütles peremees Anti Poolamets õhinal, kui Kulina mõisas järjekordset krohvi alt välja tulnud tumesinist dekoori näitas. “Siin on tapeediurijate paradiis, ma arvan,” täiendas tema abikaasa Evelin. Tapeetide alt on nad aga leidnud mitmesuguseid ajalehti, muu hulgas ka 1940. aastate Virumaa Teatajaid.

Poolametsad kolisid Kulina mõisa juulis, enne seda elasid nad Tallinnas. Virumaaga neil varasemat siset polnud. Küll aga teadsid nad, et tahavad maal elada, ja hakkasid sobivat paika otsima. “Et meie töö ei sõltu elukohast, saime seda endale lubada,” mainis Evelin. Pealegi olid lapsed, neljaaastane Helis ja kaheaastane Meril, sobivas vanuses, et maale kolida. “Neil on siin ju nii turvaline, saa-

vad päev otsa õues mängida,” ütles naine rõõmsalt.

Nüüd astuvad pere pisikesed lasteaeda jõudmiseks kõigest mõne sammu. Tallinnas kulus vanematel nende lasteaeda viimiseks poolteist tundi. See on sama kaua, kui nad kodust pealinna sõidavad, mida umbes kord nädalas ette võetakse.

Suur pidi maja seetõttu olema, et ajaloolase, juristi ja õppejõu ametit pidav Anti on eluaeg oma muuseumist unistanud. Ja kunstnik-disainer Evelin kartis, et väike maja saab liiga kähku valmis.

Pealegi taheti ka ettevõtlusega tegelema hakata. “Maal tuleb olla mitmekülgne,” tähendas pereisa ja rääkis, et juba unistavad nad teise korruse külalistubadest, kus ehk isegi seinalt leitud ajalehejupid ära raamitakse. Näiteks mõni selline, kus kurameerimise kohta näpunäiteid jagatakse.

Üks ruum, mis esialgu oma lihtsuse

tõttu teenindusruumina tundus, hoopis üllatas uusi omanikke: krohvi alt tuli välja imeilus sein ja laest hakkas kooruma suurejooneline laemaaling. “Mõtlemine, kuidas maalinguid päästa, aga meie ise ei julge neid lahti võtta,” ütles Anti. Nad loodavad restauraatorite abile. Konservator Hiikka Hiiop andis asjale juba kõrge hinnangu. Igatahes on perel plaan päästa, mis päästa annab. Nii seinte kui lagede näol.

Mõisa ajaloo uurimine on Poolametsadel veel pooleli. On teada, et see on ehitatud ajavahemikus 1893–1900. 1893. aasta kaardi peal olid hooned juba paigas. 1926.–1999. aastani tegutses mõisas Kulina kool.

Nüüd on pererahvas kohalikega suheldes väga huvitavaid koolilugusid kuulnud. Suvel korraldasidki Poolametsad mõisas väikese kontserdi, kutsudes esinema ühe Tiibeti muusiku. Mõte oli külarahvaga tutvuda ja loodeti, et paar-kümend inimest ikka kohale tuleb. Tegelikult oli tulijaid 120.

Mõisa saal ja paar tuba on ideaalses

korras ning neis pererahvas elabki. Jõulul ajal on plaan mõisas lasteaia jõulupidu pidada, sest lasteaia nii suurt saali pole. Tulevikus tahaks nad teisigi kontserte või koolitusi korraldada. Miks mitte ka teatrietendusi.

Ülejäanud mõisaruumide taastamisega tegelevad Poolametsad aga jupp-haaval. Otsustatud on, et ülakorrusele tulevad külaliste toad ja alumise korruse mõnest toast saab kindlasti muuseum. Üks pühendatakse Kulina koolile, ja kuigi esemeid on juba kogunenud, ootab pererahvas lisa.

Päris kindel on plaan jõuluks kõik maja aknad korda saada, sest peremehe sõnutsi on kõige tähtsam, et majal oleks katus korras, aknad terved ja peremees hoolas.

Aknaid taastab aga restaureerimishuviga perenaine ise. “Ühelt aknalt leidsin kirja “lastekamber”, see on seal ilmselt mõisaajast. Vahepeal oli toas õpetajate tuba, aga nüüd tuleb sinna jälle lastetuba,” rääkis Evelin innustunult, sest uus kodu pakub muudkui uusi avastusi.

